

ชะกาตสิ่งที่ได้มาจากผืนดิน

﴿زكاة الخراج من الأرض﴾

[ไทย – Thai – تايلاندي]

มุหัมมัด บิน อิบรอฮีม อัลตุวัยญีรีย

แปลโดย : อิสมาน จารง

ผู้ตรวจทาน : ซุฟอัม อุษมาน

ที่มา : หนังสือมุคตะศ็อร อัลฟิกฮิล อิสลามีย์

2011 – 1432

IslamHouse.com

﴿زكاة الخارج من الأرض﴾

« باللغة التايلاندية »

الشيخ محمد بن إبراهيم التويجري

ترجمة: عثمان جارونج

مراجعة: صافي عثمان

المصدر: كتاب مختصر الفقه الإسلامي

2011 – 1432

IslamHouse.com

4 – ชะกาตสิ่งที่ได้มาจากผืนดิน

ประเภทของสิ่งที่มาจากแผ่นดิน

สิ่งที่ได้มาจากผืนดินก็คือธัญพืช ผลไม้ สินแร่ ทรัพยาที่ถูกฝัง เป็นต้น

หุก่มชะกาตธัญพืชและผลไม้

วาญิบต้องจ่ายชะกาตเมล็ดพืชทุกชนิด และผลไม้ที่มีการตวงและเก็บกักไว้เช่น อินทผลัม และองุ่นแห้ง เป็นต้น

1- อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

﴿ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَّعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ مُخْتَلِفًا أَكْلُهُ، وَالزَّيْتُونَ وَالرُّمَانَ مُتَشَابِهًا وَغَيْرَ مُتَشَابِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ، يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ﴾ (الأنعام: ١٤١)

ความว่า “และพระองค์นั้นคือผู้ที่ทรงให้มีขึ้นซึ่งสวนทั้งหลายทั้งที่มีรั้วยกให้ มันเลื้อยไต่ขึ้นสูงและไม่มีรั้วให้มัน และต้นอินทผลัมและพืช โดยที่ผลของมัน มีลักษณะที่แตกต่างกัน และต้นมะกอกและต้นทับทิม ทั้งที่มีความละม้าย คล้ายกันและไม่ละม้ายคล้ายกัน จึงบริโภครากจากผลของมันเกิดเมื่อออกผล และจงจ่ายชะกาตส่วนอันเป็นสิทธิอันพึงจ่ายของมันด้วย คือจ่ายในวันแห่งการเก็บเกี่ยวมันและจงอย่าฟุ่มเฟือย เพราะแท้จริงแล้วพระองค์ไม่ทรงรักเหล่าผู้ที่ฟุ่มเฟือยทั้งหลาย” (อัล-อันอาม 141)

2- จากอบู สะอีด อัล-คุดรีย์ เราะฎียัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ท่านเราะสูลุลลอฮฺ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม ได้กล่าวว่า

«لَيْسَ فِيمَا دُونَ خَمْسِ أَوْاقٍ صَدَقَةٌ، وَلَيْسَ فِيمَا دُونَ خَمْسِ دَوْدٍ صَدَقَةٌ، وَلَيْسَ فِيمَا دُونَ خَمْسِ أَوْسُقٍ صَدَقَةٌ»

ความว่า “ทรัพยาสินที่ไม่ครบห้าอูกียะฮฺ(หน่วยชั่งชนิดหนึ่ง)ไม่ต้องจ่ายชะกาต อูฐที่ไม่ครบห้าตัวไม่ต้องจ่ายชะกาต ธัญพืชที่ไม่ครบห้าวะสะก (หน่วยตวงชนิดหนึ่ง)ไม่ต้องจ่ายชะกาตเช่นกัน” (อัล-บุคอรีย 1405 มุสลิม 979)

- ไม่ต้องจ่ายชะงากสำหรับพืชผักและผลไม้ทั่วไป(ที่ไม่ใช่ประเภทของการจ่ายชะงาก) ยกเว้นเมื่อเตรียมไว้เพื่อทำการค้าขายจึงจะต้องจ่ายชะงากราคาของมันจำนวนร้อยละสองจุดห้าเมื่อครบรอบปีและถึงพิกัดของมัน

จำนวนชะงากน้ำผึ้ง

เมื่อบุคคลหนึ่งได้เก็บน้ำผึ้งจากสิ่งที่เป็นกรรมสิทธิ์ของเขา(เช่นต้นไม้ของเขา) หรือจากที่ที่ไม่มีใครครอบครองเช่น ต้นไม้(ในป่า)หรือภูเขา เขาจะต้องจ่ายชะงากจำนวนหนึ่งส่วนสิบ โดยที่พิกัดของน้ำผึ้งอยู่ที่ 160 *ริฎดู อีรอกียะ* ซึ่งเท่ากับ 62 กิโลกรัม และหากเขาค้าขายน้ำผึ้งก็จะต้องจ่ายชะงากเป็นชะงากการค้าซึ่งจำนวนที่ต้องจ่ายคือร้อยละสองจุดห้า

หุ้ก่มชะงากสวนที่มีไว้ให้เช่า

วาญิบต้องจ่ายชะงากเป็นจำนวนหนึ่งส่วนสิบหรือครึ่งของหนึ่งส่วนสิบสำหรับบุคคลที่เช่าผืนดินหรือสวนของผู้อื่น นั่นคือเจ้าของสวนไม่ใช่ผู้ออกชะงาก ชะงากดังกล่าวรวมทุกสิ่งที่ยกเงยจากสวนนั้นซึ่งเป็นที่มีการการตวงและเก็บสะสมไว้ได้นานจากบรรดาธัญพืชและผลไม้ที่เป็นเม็ดหรืออื่นๆ(หมายถึงพืชที่อยู่ในประเภทของการจัดเก็บชะงากทั้งหมด) ส่วนผู้ให้เช่าก็ต้องจ่ายชะงากเงินค่าเช่าหากมันถึงพิกัดและครบรอบปีนับจากวันที่มีการทำสัญญาเช่า

หุ้ก่มชะงากสิ่งที่น่าสนใจจากทะเล

ทุกสิ่งที่น่าสนใจจากทะเล เช่นไข่มุก หินปะการัง และปลา เป็นต้น ถือว่าไม่ต้องจ่ายชะงาก และหากทำการค้าขายก็ให้จ่ายชะงากค้าขายจากราคาของมันเป็นจำนวนหนึ่งส่วนสี่ของหนึ่งส่วนสิบ(ร้อยละสองจุดห้า) ทั้งนี้หากถึงพิกัดและครบรอบปี

จำนวนชะงากสินแร่

ทุกสิ่งที่น่าสนใจจากแผ่นดินจากบรรดาสินแร่ต่างๆ และสิ่งอื่นที่ไม่ใช่พืชพันธุ์ธัญญาหารให้จ่ายชะงากเมื่อครบพิกัดเดียวกับทองคำและเงินบริสุทธิ์เป็นจำนวน ร้อยละสองจุดห้า โดยคิดจากราคาของมัน หรือคิดจากปริมาณของมันหากมันมีค่าเหมือนเช่นทองคำและเงินบริสุทธิ์

วาญิบต้องจ่ายชะงากสินแร่ทันทีที่ได้มันมาถ้าหากว่ามันครบพิกัด เนื่องจากมันเป็นทรัพย์สินที่ไม่ต้องนับให้ครบรอบปีแต่ประการใด

จำนวนชะงากทรัพย์สินที่ถูกฝัง

คือทรัพย์สินที่ขุดพบจากการฝังในสมัยโบราณ ชะงากที่วาญิบในทรัพย์สินประเภทนี้คือหนึ่งส่วนห้า ไม่ว่าจะมันจะมีจำนวนมากหรือน้อยและไม่มีเงื่อนไขว่าต้องครบพิกัดและครบรอบปีดังที่ได้กล่าวไปแล้ว ซึ่งทรัพย์สินประเภทนี้จะถูกแจกจ่ายให้แก่แหล่งแจกจ่ายเดียวกับทรัพย์สินที่เป็นเครื่องบรรณาการ ส่วนที่เหลือคือสินในห้าส่วนจะเป็นของผู้ที่ขุดพบ